

Т. В. Поснова,
к. е. н., доцент, ПВНЗ "Європейський університет"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2038-7743>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.2.161

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ЧИННИК ЗАЛУЧЕННЯ ВЕНЧУРНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ІННОВАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

T. Posnova,
PhD in Economics, Associate Professor,
Private Higher Educational Institution "European University"

SOCIAL CAPITAL AS A FACTOR IN ATTRACTING VENTURE INVESTMENTS
TO ENTERPRISES' INNOVATIVE ACTIVITIES

У статті досліджено соціальний капітал як нематеріальний чинник залучення венчурних інвестицій в інноваційну діяльність підприємств. Соціальний капітал розглянуто не як безпосередньо вимірювану змінну, а як інституційно-мережевий механізм, що забезпечує трансформацію інноваційного потенціалу у венчурні інвестиції в умовах обмеженої ефективності формальних ринкових інститутів. Узагальнено теоретичні підходи до трактування соціального та мережевого капіталу, підтверджено релевантність використання поняття "інноваційний соціальний капітал" як синергійного ресурсу, що поєднує довіру, репутацію та мережеві зв'язки. Проаналізовано взаємозв'язок між інноваційною активністю підприємств, інституційним середовищем і розвитком венчурного фінансування на основі показників Global Innovation Index та статистичних даних України за 2022–2024 рр. Результати аналізу свідчать, що за умов інституційної нестабільності та низької ринкової зрілості соціальний капітал виконує компенсаторну функцію, знижуючи інформаційну асиметрію та інвестиційні ризики й підвищуючи венчурну привабливість інноваційних підприємств. Зроблено висновок про необхідність інтеграції розвитку соціального капіталу в державну та інституційну політику підтримки венчурного фінансування і стратегії інноваційного розвитку підприємств в Україні.

This article examines social capital as a key intangible factor in attracting venture investments to the innovative activities of enterprises. Social capital is conceptualized not as a directly measurable variable, but as an institutional and network-based mechanism that explains the transformation of innovation potential into venture capital under conditions of limited effectiveness of formal market institutions. The study systematizes theoretical approaches to social and network capital and substantiates the use of the concept of innovative social capital as a synergistic resource integrating trust, reputation, and network ties.

The relationship between innovation activity, institutional environment, and venture financing is analyzed using Global Innovation Index indicators and official statistical data for Ukraine for 2022–2024. The results reveal a structural gap between relatively high innovation potential and low levels of venture capital activity, particularly in economies characterized by institutional instability and low market maturity. It is shown that in such conditions social capital performs a compensatory function by reducing information asymmetry, transaction costs, and perceived investment risks, thereby enhancing the venture attractiveness of innovative enterprises.

Special attention is paid to the Ukrainian context during wartime and post-war recovery, where access to venture capital is largely mediated by informal signals, including founders' reputation, professional networks, prior social ties, and participation in international innovation ecosystems. The findings confirm that venture financing operates as a socially embedded process, in which non-financial factors play a decisive role alongside economic indicators.

The study concludes that the development of social capital should be integrated into state and institutional policies for venture financing, as well as into enterprise-level innovation and investment strategies. Strengthening professional networks, trust-based partnerships, and reputational assets is essential for sustaining venture activity and supporting innovative development in conditions of heightened uncertainty and structural transformation.

Ключові слова: соціальний капітал, інноваційний соціальний капітал, венчурні інвестиції, інноваційна діяльність, інституційне середовище, венчурне фінансування, інноваційний розвиток.

Key words: social capital, innovative social capital, venture investment, innovation activity, institutional environment, venture financing.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У сучасних умовах трансформації національних економік, зростання ролі інновацій та посилення глобальної конкуренції венчурні інвестиції виступають одним із ключових джерел фінансування інноваційної діяльності підприємств. Водночас доступ до венчурного капіталу визначається не лише фінансово-економічними показниками, а й нематеріальними чинниками, серед яких особливе місце посідає соціальний капітал, що формує довіру, репутацію та якість комунікацій між економічними агентами. Для інноваційних підприємств, діяльність яких пов'язана з високим рівнем ризику та невизначеності, соціальні мережі, довіра та інституційні зв'язки набувають вирішального значення у взаємодії з потенційними інвесторами.

Актуальність дослідження ролі соціального капіталу в залученні венчурних інвестицій суттєво зростає в умовах воєнного стану та формування засад повоєнного відновлення економіки України. Скорочення інноваційної активності підприємств у 2022—2024 роках, зростання інвестиційних ризиків і обмежений доступ до фінансових ресурсів актуалізують потребу у використанні нефінансових механізмів підвищення інвестиційної привабливості інноваційного бізнесу. У цих умовах соціальний капітал набуває компенсаторного значення, оскільки венчурний ринок України характеризується високою залежністю від міжнародних інвесторів та посиленням ролі репутаційних і мережевих факторів, а залучення венчурних інвестицій здебільшого відбувається за наявності попередніх соціальних контактів, рекомендацій або участі підприємств у професійних спільнотах та акселераційних програмах, що сприяє підтриманню венчурної активності в кризових умовах і формує передумови для повоєнного інноваційного відновлення.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є дослідження соціального капіталу як чинника залучення венчурних інвестицій в інноваційну діяльність підприємств та обґрунтування його ролі у

формуванні інвестиційної привабливості інноваційного бізнесу.

ОГЛЯД ОСТАННІХ ПУБЛІКАЦІЙ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ

Поняття соціального капіталу набуло поширення в економічній та соціологічній науці наприкінці ХХ століття, хоча його окремі елементи розглядалися раніше в межах теорій соціальної взаємодії та інституційного розвитку. Один із перших системних підходів до його трактування запропонував П. Бурдьє, визначивши соціальний капітал як сукупність реальних і потенційних ресурсів, пов'язаних зі стійкими інституціоналізованими соціальними зв'язками [3].

У сучасних іноземних дослідженнях соціальний капітал послідовно інтерпретується як системний чинник інноваційного розвитку підприємств, що впливає на інноваційну результативність як безпосередньо, так і через формування інноваційної культури, інтелектуального капіталу та ефективних мереж взаємодії, що підтверджується результатами емпіричних досліджень Амірі Р., Дівсалар Х., До Х., Нгуєн Б., Дао М., Оскої Н., Аджалі Д., Парріш К. Л. [2; 4; 7; 8].

Серед вітчизняних досліджень варто виділити працю Пилипенко Г. М., Пилипенко Ю. І., Дубей Ю. В., Соляник Л. Г., Пазинич Ю. М., Букетов В., Смолінський А. та Магдзяжежик М., в якій соціальний капітал розглядається як системний чинник інноваційного розвитку, що поєднує мережеві взаємодії, довіру та спільні норми поведінки. Автори обґрунтовують, що соціальний капітал формує сприятливе інституційне середовище для генерації та поширення інновацій, знижує транзакційні витрати та підвищує ефективність координації між учасниками інноваційних процесів [9].

Венчурне фінансування у науковій літературі розглядається як соціально вбудований процес, у якому мережеві зв'язки, довіра та репутація відіграють визначальну роль, що підтверджується у працях іноземних авторів таких як Соренсон О., Стюарт Т. Е., Нахаліет Дж.,

Гошаа С., Хохберг Й. В., Льюнгквіста А., Лу Й., Шейн С. та Кейбл Д. [5; 6; 10; 12]. Разом з тим, в українській науковій літературі системні емпіричні дослідження соціального капіталу у контексті венчурного фінансування залишаються недостатньо розкритими.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У фундаментальних дослідженнях соціальний капітал фірми трактується як сукупність ресурсів, що формуються через систему внутрішніх і зовнішніх соціальних відносин та охоплюють мережеві зв'язки, довіру й репутацію. Соціальний капітал впливає на всі етапи інноваційного процесу: від генерації ідей до їх комерціалізації, сприяючи зниженню інформаційної асиметрії, трансакційних витрат і підвищенню ефективності інноваційної діяльності [8].

У мікроекономічних дослідженнях поряд із поняттям соціального капіталу широко використовується категорія мережевого капіталу, однак у науковій літературі відсутній єдиний підхід до їх співвідношення. Частина авторів фактично отожднює ці поняття, зводячи соціальний капітал до системи мережевих зв'язків і репутаційних ефектів [5; 10; 12], тоді як інші розглядають соціальний капітал як ширшу категорію, доступ до якої забезпечується через функціонування соціальних мереж поряд із довірою, спільними нормами та когнітивними ресурсами [3; 6; 8; 9].

Емпіричні дослідження підтверджують стійкий взаємозв'язок між соціальним капіталом, розвитком відкритих інновацій і результативністю діяльності малих і середніх підприємств. Неформальні зв'язки розширюють інноваційні мережі, полегшують доступ до матеріальних і нематеріальних ресурсів та позитивно впливають на бізнес-результати, зокрема через формування інноваційної культури та опосередкований вплив інтелектуального капіталу [4; 8].

На макрорівні інновації розглядаються як результат взаємодії численних учасників, об'єднаних у стійкі мережі, що сприяють зниженню трансакційних витрат, подоланню культурної та когнітивної дистанції та стимулюванню колективного навчання, унаслідок чого конкуренція у сфері інновацій трансформується в конкуренцію між мережевими об'єднаннями. Розвиток цього підходу отримав емпіричне підтвердження в сучасних дослідженнях, які засвідчують наявність сильного прямого зв'язку між рівнем інноваційного соціального капіталу та економічним розвитком країн. Зокрема, запропонований Індекс інноваційного соціального капіталу, що інтегрує показники співпраці університетів і бізнесу у сфері R&D, розвитку ІКТ та соціального капіталу, демонструє високу кореляцію з ВВП на душу населення, підкреслюючи визначальну роль соціально-інституційних чинників у формуванні інноваційного потенціалу національних економік [9].

У сфері венчурного інвестування соціальний капітал виступає важливим інституційно-мережовим механізмом зниження інвестиційної невизначеності та координації взаємодії між підприємствами й інвесторами. В умовах високих ризиків та інформаційної асиметрії рішення про інвестування значною мірою ґрунтуються не лише на формалізованих фінансових показниках, а

й на неформальних сигналах, пов'язаних із репутацією засновників, рівнем їх інтегрованості у професійні мережі та участю в інноваційних екосистемах. Соціальні зв'язки, сформовані в межах професійних спільнот, акселераційних програм і мереж співпраці, створюють додаткові канали доступу до венчурного капіталу та сприяють зниженню суб'єктивного сприйняття інвестиційних ризиків.

У контексті залучення венчурних інвестицій соціальний капітал виконує низку взаємопов'язаних функцій. По-перше, він знижує інформаційну асиметрію між підприємством і потенційними інвесторами, виконуючи сигнальну роль через репутацію, рекомендації та мережеву інтегрованість. По-друге, соціальний капітал полегшує координацію взаємодії між учасниками інноваційних та венчурних екосистем, сприяючи швидшому прийняттю інвестиційних рішень. По-третє, завдяки довірі та повторюваним соціальним контактам він зменшує суб'єктивне сприйняття інвестиційних ризиків. По-четверте, соціальний капітал розширює доступ підприємств до венчурного капіталу, знань і нематеріальних ресурсів. Сукупна дія цих функцій дозволяє розглядати соціальний капітал як важливий нематеріальний чинник трансформації інноваційного потенціалу у венчурні інвестиції.

У цьому контексті Г.М. Пилипенко та інші науковці використовують поняття "інноваційний соціальний капітал" як синергійний ресурс, що поєднує мережеву взаємодію, довіру та репутаційні ефекти і забезпечує підвищення ефективності інноваційної та венчурної діяльності [9]. Актуальність цього підходу посилюється для економік у стані структурних трансформацій і підвищеної невизначеності. Для України, зокрема в умовах воєнного стану та скорочення інноваційної активності підприємств, соціальний капітал набуває значення системного компенсаторного чинника доступу до венчурних інвестицій і підтримки інноваційного розвитку.

З огляду на це, для емпіричної оцінки взаємозв'язку між соціальним капіталом та процесами залучення венчурних інвестицій доцільно проаналізувати динаміку позицій України за ключовими індикаторами інноваційного розвитку та венчурного фінансування. У цьому контексті Global Innovation Index виступає репрезентативним інтегральним інструментом, що дозволяє одночасно врахувати рівень розвитку людського капіталу, інституційного середовища, інноваційних результатів та ринкової зрілості, у складі якої зосереджені показники венчурного інвестування (табл. 1).

Таблиця 1. Позиція України у Global Innovation Index та його складових

Показник	2022	2023	2024
Місце України в GII	57	55	60
Людський капітал і дослідження	49	47	54
Інституційне середовище	97	126	107
Знання та технології	36	45	34
Ринкова зрілість	102	104	85

Джерело: [13; 14; 15].

Таблиця 2. Показники венчурного капіталу в Україні

Показник	Місце України		
	2022	2023	2024 ¹
Венчурні інвестори: кількість венчурних угод на 1 млрд дол. ВВП (за ПКС)	62	67	-
Отримувачі венчурного капіталу: кількість венчурних угод на 1 млрд дол. ВВП (за ПКС)	99	97	-
Отриманий венчурний капітал: обсяг венчурних інвестицій, % до ВВП	88	90	-

¹ У Global Innovation Index 2024 показники венчурного фінансування інтегровані до стовпа "Ринкова зрілість" у межах підстовпа "Інвестиції". Водночас у національному профілі України за 2024 рік зазначені індикатори венчурного капіталу не подані окремими рядками, а представлені агреговано у складі відповідного стовпа, що унеможлиблює їх безпосереднє порівняння за рангами з попередніми роками.

Джерело: [13; 14; 15].

Дані таблиці 1 свідчать, що позиція України у Global Innovation Index у 2022—2024 рр. залишається відносно стабільною (55—60 місця), однак внутрішня структура інноваційного розвитку характеризується суттєвими дисбалансами. Збереження позицій у загальному рейтингу поєднується з різноспрямованою динамікою окремих стовпів індексу, що відображає розрив між наявним інноваційним потенціалом та якістю інституційно-ринкових умов його фінансування.

Показники людського капіталу, знань і технологій підтверджують здатність українських підприємств до генерування інноваційних результатів. Водночас погіршення позицій за стовпом "Інституційне середовище" у 2023 році та лише часткове відновлення у 2024 році свідчать про інституційну нестабільність як системний чинник, що обмежує трансформацію інноваційного потенціалу у венчурно привабливі проекти.

Найслабшим елементом інноваційної системи України упродовж досліджуваного періоду залишається "Ринкова зрілість", що відображає недостатній розвиток фінансової інфраструктури інновацій, зокрема венчурного фінансування у табл. 2.

Низькі показники венчурного капіталу у 2022—2023 рр. за кількістю угод та їх обсягом відносно ВВП підтверджують структурну слабкість венчурного сегмента, навіть з урахуванням методологічних обмежень міжчасових порівнянь у GII 2024.

Отже, поєднання високого інноваційного потенціалу та низького рівня венчурної активності за умов інституційної нестабільності емпірично підтверджує, що саме соціальний капітал (довіра, репутація, мережеві зв'язки) виступає ключовим механізмом трансформації інноваційних результатів у венчурні інвестиції.

Статистичні дані Державної служби статистики України за 2020—2024 рр. засвідчують помірний рівень інноваційної активності підприємств, при якому частка інноваційно активних компаній не перевищувала 10-15 %, а частка підприємств, що безпосередньо впроваджували інновації, — 13—14 %. Водночас поживавлення інноваційної діяльності у 2024 році не супроводжувалося пропорційним розширенням

доступу до венчурних і фінансових інструментів підтримки, що вказує на обмеження не стільки з боку інноваційної пропозиції, скільки з боку механізмів фінансування [1].

З огляду на те, що офіційна статистика переважно охоплює промислові підприємства та недостатньо відображає діяльність стартапів і венчурно орієнтованих компаній, доцільним є розширення аналітичних підходів до дослідження за рахунок урахування соціально-інституційних чинників функціонування венчурного ринку. Отримані дані не дають змоги безпосередньо виміряти рівень соціального капіталу, однак виявлений розрив між інноваційним потенціалом і фактичним рівнем венчурної активності потребує пояснення з позицій соціально-інституційних чинників, серед яких ключову роль відіграє соціальний капітал.

У механізмі венчурного фінансування вирішальну роль відіграють нефінансові умови взаємодії між підприємствами та інвесторами, зокрема рівень довіри, репутаційні характеристики засновників і ступінь інтегрованості інноваційних фірм у професійні та інвестиційні мережі. За обмеженої ринкової зрілості та нестабільності інституційного середовища, характерних для України, саме ці чинники визначають можливість доступу підприємств до венчурного капіталу, формуючи альтернативні канали координації та прийняття інвестиційних рішень у межах мережевих інноваційних екосистем.

З урахуванням отриманих теоретичних і емпіричних результатів необхідним є формування державної та інституційної політики розвитку венчурного фінансування, орієнтованої не лише на фінансові інструменти підтримки інновацій, а й на цілеспрямоване нарощування соціального капіталу інноваційних підприємств. Це передбачає стимулювання участі стартапів і малих інноваційних фірм у міжнародних мережах, акселераційних програмах, галузевих кластерах і професійних спільнотах, що сприяє підвищенню рівня довіри, репутаційної впізнаваності та доступу до венчурних інвесторів. У цьому контексті вагомого значення набувають публічно-приватні партнерства, платформи співпраці бізнесу й університетів, а також інституції-посередники венчурного ринку, зок-

рема інкубатори, фонди ранніх стадій і бізнес-ангельські мережі.

На рівні підприємств доцільною є інтеграція розвитку соціального капіталу в загальну стратегію інноваційного та інвестиційного зростання. Формування довгострокових партнерських відносин, інвестування у репутаційні активи, прозорість корпоративного управління та активна комунікація з інвесторською спільнотою виступають інструментами зниження інвестиційних ризиків і підвищення венчурної привабливості бізнесу. В умовах обмеженої ринкової зрілості та інституційної нестабільності саме соціальний капітал здатний виконувати компенсаторну функцію, забезпечуючи підприємствам доступ до венчурних ресурсів і підтримуючи інноваційну активність у кризові та післякризові періоди.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що соціальний капітал є одним із ключових нематеріальних чинників залучення венчурних інвестицій в інноваційну діяльність підприємств. Доведено, що венчурне фінансування функціонує як соціально вбудований процес, у якому мережеві зв'язки, довіра та репутація знижують інформаційну асиметрію, трансакційні витрати та інвестиційні ризики. У ході дослідження підтверджено доцільність використання поняття "інноваційний соціальний капітал" для пояснення механізмів функціонування інноваційних і венчурних екосистем як синергійного ресурсу, що формується на основі взаємодії соціального та мережевого капіталу.

Аналіз українського контексту засвідчив, що в умовах воєнного стану, структурних трансформацій економіки та інституційної нестабільності роль соціального капіталу у залученні венчурних інвестицій істотно зростає. Попри скорочення обсягів венчурного фінансування у 2022—2024 роках, підприємства з високим рівнем інтегрованості в міжнародні мережі та сформованою репутацією зберегли доступ до інвестиційних ресурсів. Водночас дисбаланс між інноваційним потенціалом і якістю інституційно-ринкового середовища підтверджує необхідність розвитку соціального капіталу як системного чинника сталого венчурного фінансування та інноваційного відновлення економіки України.

Література:

1. Інноваційна діяльність підприємств України. Київ: Державна служба статистики України, 2025. URL: <https://stat.gov.ua/uk/datasets/innovatsiyna-diyalnist-pidpriyemstv>
2. Amiri R., Divsalar H. The impact of social capital and innovative activities on business performance with the mediating role of intellectual capital in women's health-oriented businesses. *Future of Work and Digital Management Journal*. 2025. Vol. 3. N 1. P. 1—11. URL: <https://journalfwdmj.com/index.php/fwdmj/article/view/74>

3. Bourdieu P. The forms of capital. *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education* / Ed. J. G. Richardson. New York: Greenwood Press, 1986. P. 241—258.

4. Do H., Nguyen B., Dao M. Social capital and SME innovations: the importance of knowledge combination and customer demands. *Small Business Economics*. 2025. URL: <https://doi.org/10.1007/s11187-025-01105-3>

5. Hochberg Y. V., Ljungqvist A., Lu Y. Whom you know matters: Venture capital networks and investment performance. *The Journal of Finance*. 2007. Vol. 62. N 1. P. 251—301. DOI: 10.1111/j.1540-6261.2007.01207.x. URL: <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.2007-01207.x>

6. Nahapiet J., Ghoshal S. Social capital, intellectual capital, and the organizational advantage. *Academy of Management Review*. 1998. Vol. 23. N 2. P. 242—266. <https://doi.org/10.5465/amr.1998.533225>

7. Oskooii N., Ajali J. Social capital and social entrepreneurship and innovation culture. *Innovative Marketing*. 13 (3), 42—46. 2017. Vol. 3. N 3. P. 42—46. DOI: 10.21511/im.13(3).2017.05

8. Parrish C. L. Firm social capital and the innovation process. *Annals of Science and Technology Policy*. 2023. Vol. 7. N 3—4. P. 152—325. DOI: 10.1561/110.00000024. URL: <https://doi.org/10.1561/110.00000024>

9. Pylypenko H. M., Pylypenko Yu. I., Dubiei Yu. V., Solianyk L. G., Pazynich Yu. M., Buketov V., Smolinski A., Magdziarczyk M.

Social capital as a factor of innovative development. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*. 2023. Vol. 9. N 3. Article 100118. DOI: 10.1016/j.joitmc.2023.100118.

10. Shane S., Cable D. Network ties, reputation, and the financing of new ventures. *Management Science*. 2002. Vol. 48. N 3. P. 364—381. URL: <https://doi.org/10.1287/mnsc.48.3.364.7731>

11. Sobachynskyi R. Venture investments in Ukraine fell by 74% during 2022 — DealBook report. AIN.UA. 25 May 2023. URL: <https://en.ain.ua/2023/05/25/venture-investments-in-ukraine-fell-by-74-during-2022-dealbook-report>

12. Sorenson O., Stuart T. E. Syndication networks and the spatial distribution of venture capital investments. *American Journal of Sociology*. 2001. Vol. 106. N 6. P. 1546—1588. <https://doi.org/10.1086/321301>

13. Global Innovation Index 2022 / World Intellectual Property Organization. Geneva: WIPO, 2022. URL: https://www.wipo.int/global_innovation_index/en/2022/

14. Global Innovation Index 2023 / World Intellectual Property Organization. Geneva: WIPO, 2023. URL: https://www.wipo.int/global_innovation_index/en/2023/

15. Global Innovation Index 2024 / World Intellectual Property Organization. Geneva: WIPO, 2024. URL: <https://www.wipo.int/edocs/gii-ranking/2024/ua.pdf>

References:

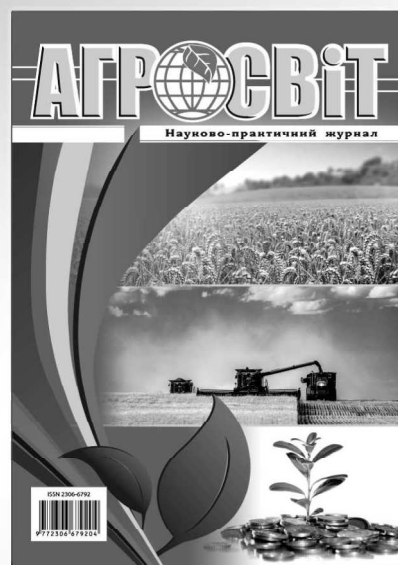
1. State Statistics Service of Ukraine (2025), "Innovative activity of enterprises of Ukraine", available at: <https://stat.gov.ua/uk/datasets/innovatsiyna-diyalnist-pidpryyemstv> (Accessed 2 January 2026).
2. Amiri, R. and Divsalar, H. (2025), "The impact of social capital and innovative activities on business performance with the mediating role of intellectual capital in women's health-oriented businesses", *Future of Work and Digital Management Journal*, vol. 3, no. 1, pp. 1—11, available at: <https://journalfwdmj.com/index.php/fwdmj/article/view/74> (Accessed 3 January 2026).
3. Bourdieu, P. (1986), "The forms of capital", *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*, Greenwood Press, New York, NY, USA, pp. 241—258.
4. Do, H., Nguyen, B. and Dao, M. (2025), "Social capital and SME innovations: the importance of knowledge combination and customer demands", *Small Business Economics* <https://doi.org/10.1007/s11187-025-01105-3>.
5. Hochberg, Y.V., Ljungqvist, A. and Lu, Y. (2007), "Whom you know matters: Venture capital networks and investment performance", *The Journal of Finance*, vol. 62, no. 1, pp. 251—301. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.2007.01207.x>.
6. Nahapiet, J. and Ghoshal, S. (1998), "Social capital, intellectual capital, and the organizational advantage", *Academy of Management Review*, vol. 23, no. 2, pp. 242—266. <https://doi.org/10.5465/amr.1998.533225>.
7. Oskooii, N. and Ajali, J. (2017), "Social capital and social entrepreneurship and innovation culture", *Innovative Marketing*, vol. 13, no. 3, pp. 42—46. [https://doi.org/10.21511/im.13\(3\).2017.05](https://doi.org/10.21511/im.13(3).2017.05).
8. Parrish, C.L. (2023), "Firm social capital and the innovation process", *Annals of Science and Technology Policy*, vol. 7, no. 3—4, pp. 152—325. <https://doi.org/10.1561/110.00000024>.
9. Pylypenko, H.M., Pylypenko, Yu.I., Dubiei, Yu.V., Solianyk, L.G., Pazynich, Yu.M., Buketov, V., Smolinski, A. and Magdziarczyk, M. (2023), "Social capital as a factor of innovative development", *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, vol. 9, no. 3, Article 100118. <https://doi.org/10.1016/j.joitmc.2023.100118>.
10. Shane, S. and Cable, D. (2002), "Network ties, reputation, and the financing of new ventures", *Management Science*, vol. 48, no. 3, pp. 364—381. <https://doi.org/10.1287/mnsc.48.3.364.7731>.
11. Sobachynskyi, R. (2023), "Venture investments in Ukraine fell by 74% during 2022 — DealBook report", *AIN.UA*, 25 May, available at: <https://en.ain.ua/2023/05/25/venture-investments-in-ukraine-fell-by-74-during-2022-dealbook-report> (Accessed 3 January 2026).
12. Sorenson, O. and Stuart, T.E. (2001), "Syndication networks and the spatial distribution of venture capital investments", *American Journal of Sociology*, vol. 106, no. 6, pp. 1546—1588. <https://doi.org/10.1086/321301>.
13. World Intellectual Property Organization (2022), *Global Innovation Index 2022*, WIPO, Geneva, Switzerland, available at: https://www.wipo.int/global_innovation_index/en/2022/ (Accessed 2 January 2026).
14. World Intellectual Property Organization (2023), *Global Innovation Index 2023*, WIPO, Geneva, Switzerland, available at: https://www.wipo.int/global_innovation_index/en/2023/ (Accessed 2 January 2026).
15. World Intellectual Property Organization (2024), *Global Innovation Index 2024*, WIPO, Geneva, Switzerland, available at: <https://www.wipo.int/edocs/gii-ranking/2024/ua.pdf> (Accessed 2 January 2026).

Стаття надійшла до редакції 05.01.2026 р.

АГРОСВІТ

<https://nayka.com.ua>

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

**Журнал включено до переліку
наукових фахових видань України
з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)**

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292